

Drachten verwelkomt in september een volwaardige en volledige universitaire opleiding, mits alles volgens plan verloopt. „Dit gaat de noordelijke economie een boost geven”, zegt wetenschappelijk directeur Paris Avgeriou. „En dit is nog maar het begin.”

ANNE ROEL VAN DER MEER

Aan de muur van zijn sobere werkkamer op de vijfde verdieping van het Bernoulli-gebouw in Groningen hangt een schitterende foto van Lesbos, gemaakt in 1912. „Sommige van de huizen die je ziet, staan er nog steeds”, vertelt Paris Avgeriou. „Soms kijk ik ernaar. Daar kom ik vandaan, daar woont mijn familie nog.” Hij woont en werkt zelf inmiddels achttien jaar in Groningen, na studies en werk in Griekenland, Duitsland en Luxemburg. Om als wetenschapper aan de weg te timmeren, moest hij weg van het Griekse eiland. „Natuurlijk, ik mis het weer en het lekkere eten van Griekenland. Maar nergens bestaat een hemel op aarde. Hier op de Rijksuniversiteit Groningen heb ik mezelf geweldig kunnen ontplooiën. Het is gek om over jezelf te zeggen, maar in mijn vakgebied ben ik een vip.”

Avgeriou is professor software engineering en hoofd van de toonaangevende onderzoeksgroep Software Engineering and Architecture (Search). Vanaf september is hij ook de wetenschappelijk directeur van Autonomous Systems. Dat is de eerste complete universitaire opleiding in Drachten, waar bovendien wordt gewerkt aan de oprichting van een technologiecampus.

Studenten Autonomous Systems hebben al een master op zak. Ze gaan voor de 23 hightechbedrijven die zijn aangesloten bij het Innovatiecluster Drachten (ICD) aan de slag om voor technologische problemen oplossingen te vinden. Dat doen ze grotendeels bij de bedrijven zelf, in de praktijk. Het programma, een zogeheten engineering doctorate, duurt twee jaar.

„Het is een enorm opwindende tijd”, zegt Avgeriou. „We beginnen iets nieuws en we zijn enorm ambitieus. Wat mij betreft komen er in de toekomst meer van dit soort programma’s in het Noorden van Nederland. Dit is pas het begin.”

U bent enorm enthousiast. Waarvoor?

„Ik vind dat je als universiteit iets moet teruggeven aan de maatschappij. We worden deels met publiek geld gefinancierd. Daar mag iets tegenover staan. Wat heb je aan theoretisch onderzoek? Wat heb je eraan om als wetenschapper in je ivoren toren te blijven zitten?”

„Ik vind dat wetenschap effect op de maatschappij en de groei van de economie moet hebben. Kennis moet je toepassen. We werken in Drachten al jaren samen met noordelijke bedrijven, maar niet op deze manier. Deze nieuwe opleiding gaat echt een boost geven aan de noordelijke economie. Het voelt alsof we een start-up beginnen, dat we lekker gaan pionieren. Ik voel de adrenalinene.”

Wat gaan de studenten doen?

„Ze gaan aan de slag met projecten die feitelijk door de bedrijven worden aangedragen. De mensen bij de ondernemingen moeten zich er comfortabel bij voelen en wij willen onze wetenschappelijke kennis gebruiken. Bij de bedrijven lopen ze soms tegen technologische problemen aan die voor de vaste medewerkers niet op te lossen zijn, of je ze moet ze daar helemaal voor vrijspelen.

RUG-studie in Drachten smaakt nu al naar meer: ‘Dit is pas het begin’

Professor Paris Avgeriou. FOTO: PETER WASSING

len. Maar dat is duur. Aan dit opleidingsprogramma betalen de bedrijven weliswaar mee, maar dankzij 2 miljoen euro aan Europees geld van het JTF (Just Transition Fund, red.) is het voor een groot deel ook gesubsidieerd.”

Zorgt dit ervoor dat talentvolle ingenieurs na hun studie eerder in Friesland, Groningen en Drenthe blijven?

„Daar ben ik van overtuigd. Ik vraag mijn masterstudenten weleens waar ze na hun studie heengaan. Verreweg de meesten willen weg omdat in andere delen van het land werk is en hier niet. Denken ze. Maar dan zeg ik: hier is juist heel veel werk. Ik ben vorige week nog bij technologische bedrijven in Heerenveen, Sneek en Bolsward geweest en het niveau is gigantisch hoog.

‘We beginnen iets nieuws en we zijn enorm ambitieus’

Daar was ik zelfs door verrast. Voor talenten zijn hier genoeg mogelijkheden. Door deze post-masteropleiding komen er nog meer kansen. We hebben dit goed afgestemd met de technische universiteiten (TU’s) in Nederland. We willen niet concurreren, we willen geen stuk van hun taart opeten. Het mooie is dat in het noorden geen TU’s zijn. In die zin vullen we een gat.”

Hoeveel studenten telt Autonomous Systems straks?

„Dat zullen er twaalf tot vijftien zijn. Deels zijn dat jonge mensen zijn die net hun master hebben gehaald, deels werknemers van de aangesloten bedrijven. Stel dat je een jaar of tien geleden je masterstudie hebt gehaald en je krijgt door deze opleiding de kans om je verder te specialiseren. Dat is toch geweldig?”

Hoeveel stafleden van de universiteit gaan er aan de slag?

„Ik ben verantwoordelijk voor de inhoud. Daarnaast is er een coördinator en zijn er twee universitair docenten fulltime bij betrokken. Wij vormen met z’n vieren straks de kern, maar af en toe zullen ook hoogleraren met specialistische kennis een helpende hand bieden. Het programma komt voort uit sa-

menwerking van twee onderzoeksinstituten. Dat zijn het Bernoulli-instituut voor wiskunde, informatica en kunstmatige intelligentie en het ENTEG (Engineering and Technology institute Groningen, red.), afdeling voor werktuigbouwkunde.”

Is het helemaal zeker dat de opleiding in september start?

„Nog niet honderd procent, maar we liggen zeker op koers. Er is al veel voorwerk gedaan, we zijn hier al een jaar of drie mee bezig. De accreditatieprocedure loopt. Dat betekent dat we ervoor moeten zorgen dat de kwaliteit van de opleiding aan alle eisen voldoet. Daarnaast zijn we met bedrijven in gesprek over de projecten en rekruteren we de studenten. We moeten nog een aantal hordes nemen, maar ik durf wel te zeggen dat het goedkomt.”